לא: כל הגט פרק שלישי גיטין

בקידום של מוצאי החג של תקופה. של תקופת תשרי אכל משכה תקופת תמוז עד כאן לא וא"ת והא לי אפשר שתמשוך עד כאן כדאמרי' בפרק קמא דסנהדרין (דף יג.) דנעשין מקלת המג בתקופה חדשה וי"ל דאמר התם דעל תקופה נדה אין מעברין:

לפני הזרע ובשעת הזרע. תימה לכל זה הוא פרק א' דאין הפסק בין לפני הזרע לשעת הזרע וי"ל דנשעת הזרע הוא סוף הזרע שכבר זרעו כל מה שהיה להם ונתחסר להם שלא היה להם כל הצורך:

לשותפין. פירש ר"ח ור"ת כי הא דאמר בריש המקבל (כ"מ דף קה.) הני בי תרי דעבוד עיסקא בהדי הדדי [ורווח] וא"ל חד לחבריה תא ונפלוג ואמר ליה אידך נרויח עפי דינא הוא דמעכב והשתא עד זה הזמן יכולין לעכב ואז יתכלו ויחלוקו וכן לכל דבר יש זמן:

אי הכי היינו דכתיב ותך השמש. אהאי קרא קאמר שלא כא לספר בכח גבורת שעתה שהיתה עושה תלמיס בים שלא להעיד שהשתיקה שאר כל הרוחות ונתחמם העולם ומכל מקום אמת הוא שהוא רוח חזק מאד כדכתיב (שמות יד) ברוח קדים עזה כל הלילה וברוח קדים תשבר אניות תרשיש (והנים מת) דלפעמים שולחה הקב"ה לעולם עזה וקשה: **אנא לא צריכנא להו.** פירש בקונטרס דרב נחמן בר יצחק מתניה דני נשיאה הוה כדאמר בהעור והרוטב (חולין קכד.) ולפירושו רב נחמן שתם שבגמ' ° הוא רב נחמן בר יצחק דבהעור והרוטב משמע דשתם רב נחמן הוא מתניה דני ריש גלותא ואין נראה דבפרק מי שהוציאוהו (עירובין דף מג:) אמרי' יתיב רב נחמן בר יצחק אחוריה דרבא ויתיב רבא קמיה דרב נחמן וכן בפ' עושין פסין (שם דף יח:) גבי מעוה עם הארץ היה משמע דרב נחמן שתם ° לגמ' היינו רב נחמן בר יצחק וכן בפ' השולח (נקמן לט:) גבי אשכחיה רב נחמן בר יצחק לרבה בר שילא דהוה קאי אפיתחא דני תפלה וכן בכמה דוכתי אלא רב נחמן שתם הוא רב נחמן בר יעקב דהא רב נחמן שתם הוא חברו של רב ששת וכירושלמי מוכח בדוכתי טובא דרב נחמן בר יעקב הוא חברו של רב ששת וגם בפ"ס שלנו אינו מזכיר בשו' מקום רב נחמן בר יעקב אלא כשמזכיר אללו רב נחמן אחר רב נחמן בר יצחק או רב נחמן בר חסדא והא דקאמר הכא רב נחמן בר יצחק לא צריכנא להו עשיר היה ולא היה צריך להם[1]: **שדיא** נשיב. ארוח מזרחית קאמר כדמוכח סוגיא ולא ששמה שדיא אלא לפי שהיתה קשה קלאה כך ורוח דרומית שמה שדיא כדאמר בערוך בערך אסתנא חכו לשונו לד' רוחות יש להן שמות רוח מזרחית שותא רוח מערבית אוריא רוח לפונית אסתנא רוח דרומית שדיא:

הדרן עלך כל הגט

וגו' יבוש מקורו זו מקורה של אשה ויחרב מעיינו זה שבכת זרע שבמעי אשה הוא ישסה אוצר כל כלי חמדה זו מרגלית שבים אמר רבא [7]עדי סוראה הוא דדייקי קראי מאי כי הוא בין אחים יפריא אמר רבא אפילו

שופתא

מעת לעת של הנחה תנן אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת בשלמא למ"ד מעת לעת של בדיקה שפיר אלא למ"ד מעת לעת של הנחה האי מעת לעת עד מעת לעת מיבעי ליה קשיא: דברי ר' אלעזר: אמר ר' אלעזר [1]חלוקין עליו חביריו על רבי אלעזר דתנן [2]במקוה שנמדד ונמצא חסר כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברה"ר טמאות פשיטא דחלוקין מהו דתימא מאי למפרע מעת לעת קמ"ל: רבי יהודה אומר בג' פרקים כו': תנא בקידום של מוצאי החג של תקופה תניא ר' יהודה אומר בג' פרקים מוכרין את התבואה לפני הזרע ובשעת הזרע [3]ובפרום הפסח ובשלשה פרקים מוכרין את היין בפרום הפסח ובפרום עצרת ובפרום החג ושמן מעצרת ואילך למאי הלכתא אמר רבא ואיתימא רב פפא [4]לשותפין מכאן ואילך מאי אמר רבא כל יומא פירקיה הוא [5]ויהי בזרוח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית מאי חרישית אמר רב יהודה בשעה שמנשבת עושה תלמים תלמים בים א"ל רבה אי הכי היינו דכתיב [6]ותך השמש על ראש יונה ויתעלף אלא אמר רבה בשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה והיינו דכתיב [7]אשר בגדיך חמים בהשקט ארץ מדרום (8)א"ר תחליפא בר רב חסדא א"ר חסדא אימתי בגדיך חמים בשעה שהשקיט ארץ מדרום שבשעה שמנשבת משתקת כל הרוחות מפניה רב הונא ורב חסדא[9] הוו יתבי חליף ואזיל גניבא עלייהו אמר חד לחבריה ניקום מקמיה [10]דבר אוריין הוא א"ל אידך מקמי פלגאה ניקום אדהכי אתא איהו לגבייהו אמר להו במאי עסקיתו אמרו ליה ברוחות אמר להו הכי אמר רב חנן בר רבא אמר רב [11]ד' רוחות מנשבות בכל יום ורוח צפונית מנשבת עם כולן שאלמלא כן אין העולם מתקיים אפילו שעה אחת ורוח דרומית קשה מכולן ואלמלא בן נץ מעמידה מחרבת כל העולם כולו מפניה שנאמר [3]המבינתך יאבר נץ יפרש כנפיו לתימן רבא ורב נחמן בר יצחק הוו יתבי הוה חליף ואזיל [12]רב נחמן בר יעקב דיתיב בגוהרקא דדהבא ופרים עליה סרבלא דכרתי רבא אזל לגביה רב נחמן בר יצחק לא אזל לגביה אמר דלמא מאנישי דבי ריש גלותא נינהו רבא צריך להו אנא לא צריכנא להו כדחזא דרב נחמן בר יעקב הוה אזיל לגביה גלי לדרעיה אמר שדיא נשיב אמר רבא הכי אמר רב אשה מפלת בו ושמואל אמר אפי' מרגלית שבים מרקבת בו ר' יוחנן אמר אפי' שכבת זרע שבמעי אשה מסרחת בו [13]אמר רב נחמן [בר יצחק] ושלשתן מקרא אחד דרשו [4]כי הוא בין אחים יפריא יבוא קדים רוח ה' ממדבר עולה ויבוש מקורו [14]עדי סוראה הוא דדייקי קראי מאי כי הוא בין אחים יפריא אמר רבא אפילו

שופתא

מעת לעת של הנחה. הרי זה חושש למפרע כל הימים עד מעת לעת של הנחה לאשורה. יוסי אחד שלם ממזקינן לזה בחזקת קיימין בידוע ומשם עד כאן ספק וחזור וחמרוס: **חושש מעת לעת.** משמע יוסי אחד דקאי בחשש היינו כמ"ד מעת לעת של בדיקה: **אלא למ"ד.** כולהו יומי קאי בחשש כר מיומא קמא חושש למפרע עד מעת לעת מיבעי ליה: ר"א בן פדת דגמרא ור"א בן שמוע דמתניתין וברייתא: **חלוקין.** ואמרי דלעולם חיישין הואיל ונמצאו אכולין וכל פירות שתקנו ע"י אותן פירות צריך לחזור ולהפרש: **מקוה.** שהיה בחזקת שלם ונמדד לאחר זמן ונמצא חסר: **כל טהרות שנעשו על גביו.** כל תרומות וטהרות שנשתמשו בהן בכלים ואנשים שטבלו מטומאתן באותו מקוה מעולם: **כין שהמקוה ברשות היחיד.** דקי"ל ספק טומאה ברשות היחיד ספיקו טמא[8]: **כין ברה"ר.** דקי"ל ספיקו טהור הכא טמא. דכי אמרינן ספק טומאה ברה"ר טהור היינו ספק נגע ספק לא נגע דאיכא למימר לא נגע אבל זה שהיה טמא ודאי ואתה בא לטהרו בטבילת ספק אל תטהרנו מספק אלמא מעת לעת בדיקה הראשונה אנו חוששין ולא מעת לעת בלבד כמו שאמר ר' אלעזר ומאי דאמרי' (בספחים) (בקידושין דף עט.) תניא המפריש חבית להיות מפריש עליה תרומה ומעשר כל ג' ימים ודאי מכאן ואילך ספק דמשמע שכל המפרש אנו חוששין רבנן הוא דפליגי על ר' אלעזר: ר' יהודה אומר בג' זמנים צריך לבדוק את היין (אכל) [ואם] הניחו להיות מפריש עליו תיישנין שמא החמיץ ואין תורמין מחומץ על יין מפני [9] (שאינו מינו) ואם תרם אין תרומתו תרומה: ברוח קדים המנשבת במוצאי חג הסוכות ובהוצאת סדר כשיפול הפרח והענבים נראים מסודרים באשכול יקראו סמדר. ובעת כניסת מים לבוסר אחר שגדלו הענבים ונעשו כפול הלבן נקראים בוסר וכשהכנס בתוכן לחלוחית שאם תעצרם תוציא מהם משקה נקרא כניסת מים לבוסר ובאלו ג' פרקים רגיל להיות מתקלקל היין שפופו להחמיץ: תנא בקדים של מוצאי החג של תקופה אם כבר נכנסה חשרי. אבל אם משכה תקופת תמוז עד מוצאי החג אין זמן היין להתקלקל עד שתכנס תקופת תשרי:

סליק פרקא

עין משפט נר מצוה

סב א מיי' פ"ז מהל' מעשר הלכה ד [ופ"ה מהל' תרומות הכ"ו יפ"ד מהל' מע"ש הי"ג]: **סג** ב מיי' פ"ו מהל' מקואות הלכה ו עור וש"ע י"ד סימן רא סעיף עח:

סד ג מיי' פ"ד מהל' שותפין הלכה ד [ופ"ה שם ה"ה] ממג פשין סב טור וש"ע ח"מ סימן קטו סעיף יד [וסעי' יז]:

תוספות ריי"ד

סמכינן אחזקה: א"ר אלעזר בן פדת חולקין עליו חבריו על רבי אלעזר בן שמוע דתנן מקוה שנמדד ונמצא חסר כל טהרות שנעשו על גביו למפרע בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים טמאות פי' מקוה שנמדד בא' בניסן והיה שלם ועומד בחזקת שלם ולאחר זמן בא' באייר נמדד ונמצא חסר כל תרומות וטהרות שנתעסקו בכלים ואנשים שטבלו מטומאתן באותו מקוה מא' בניסן שהיה שלם ועד א' באייר ונמצא חסר הן טמאות דחיישי' שמא באחד בניסן לאחר בדיקתו חסר מיד ואע"ג דהוא ברשות הרבים דקיימא לן ספק טומאה [ברה"ר טהור] היינו דאיכא למימר לא נגע אבל זה שהוא טמא ודאי ואתה בא לטהרו בטבילת ספק אל תטהרנו מספק אלמא מעת לעת בדיקה הראשונה אנו חוששין ולא מעת לעת בלבד כמו שאמר ר' אלעזר ומאי דאמרי' (בספחים) (בקידושין דף עט.) תניא המפריש חבית להיות מפריש עליה תרומה ומעשר כל ג' ימים ודאי מכאן ואילך ספק דמשמע שכל המפרש אנו חוששין רבנן הוא דפליגי על ר' אלעזר: ר' יהודה אומר בג' זמנים צריך לבדוק את היין (אכל) [ואם] הניחו להיות מפריש עליו תיישנין שמא החמיץ ואין תורמין מחומץ על יין מפני [9] (שאינו מינו) ואם תרם אין תרומתו תרומה: ברוח קדים המנשבת במוצאי חג הסוכות ובהוצאת סדר כשיפול הפרח והענבים נראים מסודרים באשכול יקראו סמדר. ובעת כניסת מים לבוסר אחר שגדלו הענבים ונעשו כפול הלבן נקראים בוסר וכשהכנס בתוכן לחלוחית שאם תעצרם תוציא מהם משקה נקרא כניסת מים לבוסר ובאלו ג' פרקים רגיל להיות מתקלקל היין שפופו להחמיץ: תנא בקדים של מוצאי החג של תקופה אם כבר נכנסה חשרי. אבל אם משכה תקופת תמוז עד מוצאי החג אין זמן היין להתקלקל עד שתכנס תקופת תשרי:

סליק פרקא

מסורת הש"ס

[1] קידושין עט. נדה כ: [מקוואות פ"ב מ"ב], [2] פי' ע"ז יומים לפני הרגל קרוי פרום, [3] לקמן מב., [4] פי' בן פורה כ"כ רש"י לקמן סב.], [5] כ"ב כה., [6] [ל"ל רב אחא בר יעקב עדיף עדיף נהרדע], [7] ל"ל רב אחא בר יעקב אמר מ"ד, [8] [עי' פרש"י לקמן מה. ד"ה עדי אלו כמו עדה אמרה], [9] [קוטה כח:], [10] [דברים לב], [11] וכרוסת סב., [12] [וע"ע תוס' עירובין יח: ד"ה מתקיף עוד שם מג: ד"ה שלמא], [13] [ל"ל רב אחא בר יעקב אמר מ"ד, [14] [עי' פרש"י לקמן מה. ד"ה עדי אלו כמו עדה אמרה], [15] [קוטה כח:], [16] [דברים לב], [17] וכרוסת סב., [18] [וע"ע תוס' עירובין יח: ד"ה מתקיף עוד שם מג: ד"ה שלמא],

---

תורה אור השלם

1. וַיְהִי בְּזֹרַח הַשֶּׁמֶשׁ וַיְמַן אֱלֹהִים רוּחַ קָדִים חֲרִישִׁית וַתֵּךְ הַשֶּׁמֶשׁ עַל רֹאשׁ יוֹנָה וַיִּתְעַלָּף וַיִּשְׁאַל אֶת נַפְשׁוֹ לָמוּת וַיֹּאמֶר טוֹב מוֹתִי מֵחַיָּי:
יונה ד ח
2. אֲשֶׁר בְּגָדֶיךָ חֲמִים בְּהַשְׁקֹט אֶרֶץ מִדָּרוֹם:
איוב לז יז
3. הֲמִבִּינְתְּךָ יֵאבַר נֵץ יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו לְתֵימָן:
איוב לט כו
4. כִּי הוּא בֶן אֹחֶיהָ יִפְרִיא יָבוֹא קָדִים רוּחַ יְיָ מִמִּדְבָּר עֹלֶה וְיָבוֹשׁ מְקוֹרוֹ וְיֶחֱרַב מַעְיָנוֹ הוּא יִשְׁסֶה אוֹצַר כָּל כְּלִי חֶמְדָּה: הושע יג טו

גליון הש"ס

תוס' ר"ה אנא ובו' הוא ר"נ בר יצחק. וכן מצולר כרש"י מגילה דף כח ע"ב ד"ה ר"נ: בא"ד ובן לאו חייבו ר"נ. בעירובין יב ע"א:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואמר רב תחליפא: (ב) רש"י ד"ה אנא וכו' דרב נחמן בר יצחק תחליפא:

מוסף רש"י

כל טהרות שנעשו על גביו. טהרות שנשתמשו בכלים שטבלו בו (נדה ב: וכע"ז קדושין עט.). בין ברשות היחיד. שספק טומאה טמא נו, בין ברה"ר. שספק טומאה טהור נו (קדושין שם) כין שהמקוה עומד ברה"ל דקיימא לן ספק טומאה ברה"ר ספקו טהור, הכא טמא, דלאו ספק הוא אלא ודאי (נדה ב: וכע"ז קדושין שם). דבר אוריין הוא. כן תורה (לקמן סב.). פלגאה. חולק על החכמים, שהיה מלעגו לחר עוקבא שהיה אב בית דין דלתמרינן בפרק קמא (לקמן סב.).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com